

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2023. gada 13. jūlijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais īpašums – Autortiesības informācijas sabiedrībā – Direktīva 2001/29/EK – 3. pants – Tiesības uz izziņošanu sabiedrībai – 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Tā dēvētais “privātās kopēšanas” izņēmums – *Internet Protocol Television (IPTV)* pakalpojuma sniedzējs – Piekļuve aizsargātam saturam bez tiesību subjektu atļaujas – Tiešsaistes videoierakstītājs – Atskaņošana ar laika nobīdi – Deduplikācijas metode

Lietā C-426/21

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa, Austrija) iesniegusi ar 2021. gada 27. maija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2021. gada 13. jūlijā, tiesvedībā

Ocilion IPTV Technologies GmbH

pret

Seven.One Entertainment Group GmbH,

Puls 4 TV GmbH & Co. KG,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], kas pilda pirmās palātas tiesneša pienākumus, tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*], A. Kumins [*A. Kumin*] un I. Ziemele (referente),

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*]

sekretārs: D. Ditersts [*D. Dittert*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2022. gada 21. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– *Ocilion IPTV Technologies GmbH* vārdā – *P. Burgstaller, Rechtsanwalt,*

– *Seven.One Entertainment Group GmbH* un *Puls 4 TV GmbH & Co. KG* vārdā – *M. Boesch, Rechtsanwalt,*

* Tiesvedības valoda – vācu.

– Eiropas Komisijas vārdā – *J. Samnadda* un *G. von Rintelen*, pārstāvji,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2022. gada 15. decembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV 2001, L 167, 10. lpp.) 3. panta 1. punktu un 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Ocilion IPTV Technologies GmbH* (turpmāk tekstā – “*Ocilion*”) un *Seven.One Entertainment Group GmbH* un *Puls 4 TV GmbH & Co. KG* (turpmāk tekstā kopā – “*Seven.One u.c.*”) saistībā ar to, ka *Ocilion* nodrošina komerc klientiem interneta televīzijas slēgtā tīklā (*Internet Protocol Television (IPTV)*) pakalpojumu, ar ko galalietotājiem tiek pārraidīts televīzijas programmu saturs, kuru tiesību subjekts ir *Seven.One u.c.*

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2001/29 4., 9., 10., 21., 23., 27., 31. un 44. apsvērumā ir noteikts:
  - “(4) Nodrošinot lielāku juridisko noteiktību un intelektuālā īpašuma labāku aizsardzību, autortiesību un blakustiesību saskaņots tiesiskais regulējums veicinās būtisku ieguldījumu jaunradē un jauninājumos, tostarp tīklu infrastruktūrā, kas savukārt veicinās Eiropas rūpniecības izaugsmi un konkurētspējas palielināšanos gan satura un informācijas tehnoloģijas jomā, gan arī daudzās ražošanas nozarēs un kultūrā vispār. Tas aizsargās nodarbinātību un veicinās jaunu darba vietu rašanos.
- [..]
- (9) Autortiesību un blakustiesību saskaņošanas pamatā jābūt augstam aizsardzības līmenim, jo šīm tiesībām ir izšķiroša nozīme intelektuālajā jaunradē. To aizsardzība palīdz nodrošināt jaunrades uzturēšanu un attīstību autoru, izpildītāju, producentu, patērētāju, kultūras, rūpniecības un visas sabiedrības interesēs. Tāpēc intelektuālais īpašums ir atzīts par īpašuma neatņemamu sastāvdaļu.
- (10) Lai autori vai izpildītāji varētu turpināt savu radošo un māksliniecisko darbību, viņiem jāsaņem atbilstīga atlīdzība par viņu darbu izmantošanu, bet producentiem tā jāsaņem, lai varētu finansēt šo darbību. Lai izgatavotu produktus, piemēram, skaņu ierakstus, filmas vai multimediju produktus, un sniegtu pakalpojumus, piemēram, pakalpojumus “pēc pieprasījuma”, vajadzīgi ievērojami ieguldījumi. Lai garantētu minētās atlīdzības pieejamību un nodrošinātu iespēju iegūt labu atdevi no ieguldījumiem, vajadzīga intelektuālā īpašuma tiesību pienācīga aizsardzība.

[..]

- (21) Šai direktīvai attiecībā uz dažādiem labuma guvējiem būtu jādefinē to darbību joma, uz ko attiecas reproducēšanas tiesības. Tas būtu jā dara atbilstīgi *acquis communautaire*. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību iekšējā tirgū, vajadzīga šo darbību plaša definīcija.

[..]

- (23) Šai direktīvai būtu jāturpina saskaņot autora tiesības uz izziņošanu. Šīs tiesības būtu jāsaprot plašā nozīmē – kā tādas, kas attiecas uz visa veida izziņošanu sabiedrībai, kura nav klāt vietā, kur notikusi sākotnējā izziņošana. Šīm tiesībām būtu jāattiecas uz darba visa veida raidīšanu vai atkārtotu raidīšanu sabiedrībai, izmantojot vai neizmantojot vadus, tajā skaitā raidīšanu ēterā. Šīm tiesībām nebūtu jāattiecas uz citām darbībām.

[..]

- (27) Tikai materiālo iespēju nodrošināšana, dodot iespēju veikt izziņošanu vai to veicot, pati neveido izziņošanu šīs direktīvas nozīmē.

[..]

- (31) Jāsaglabā taisnīgs līdzsvars starp dažādu kategoriju tiesību subjektu tiesībām un interesēm un dažādu kategoriju tiesību subjektu un aizsargātu tiesību objektu izmantotāju tiesībām un interesēm. Jāpārvērtē esošie dalībvalstu noteiktie izņēmumi un ierobežojumi, ņemot vērā jauno elektronisko vidi. Esošās izņēmumu un ierobežojumu atšķirības attiecībā uz dažām noteiktām darbībām atstāj tiešu negatīvu ietekmi uz autortiesību un blakustiesību iekšējā tirgus funkcionēšanu. Minētās atšķirības varētu izpausties spēcīgāk, ņemot vērā darbu pārrobežu izmantošanas turpmāko attīstību un pārrobežu aktivitātes. Lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu funkcionēšanu, minētie izņēmumi un ierobežojumi būtu jānosaka saskaņotāk. To saskaņošanas pakāpei būtu jābalstās uz ietekmi, kādu tie atstāj uz iekšējā tirgus vienmērīgu funkcionēšanu.

[..]

- (44) Piemērojot šajā direktīvā paredzētos izņēmumus un ierobežojumus, tie būtu jāīsteno saskaņā ar starptautiskajām saistībām. Minētos izņēmumus un ierobežojumus nedrīkst piemērot tā, ka tie skar tiesību subjekta likumīgās intereses vai ir pretrunā ar viņa darba vai cita tiesību objekta parasto izmantošanu. Šādiem dalībvalstu paredzētajiem izņēmumiem vai ierobežojumiem jo īpaši būtu pienācīgi jāatspoguļo lielāka ekonomiskā ietekme, kādu šie izņēmumi vai ierobežojumi varētu atstāt jaunajā elektroniskajā vidē. Tāpēc attiecībā uz autortiesību darbu un cita tiesību objekta dažiem jauniem izmantošanas veidiem dažu izņēmumu vai ierobežojumu darbības jomu varētu ierobežot vēl vairāk.”

4 Direktīvas 2001/29 2. pantā “Reproducēšanas tiesības” ir noteikts:

“Dalībvalstis paredz ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt tiešu vai netiešu, īslaicīgu vai pastāvīgu reproducēšanu ar jebkādiem līdzekļiem un jebkādā formā, pilnībā vai daļēji:

- a) autoriem – attiecībā uz viņu darbiem;

[..]

e) raidorganizācijām – attiecībā uz šo organizāciju raidījumu fiksēšanu neatkarīgi no tā, vai raidījumus translē pa vadiem vai bez tiem, to skaitā pa kabeļiem vai ar satelīta palīdzību.”

5 Šīs direktīvas 3. pantā “Tiesības uz darbu izziņošanu un tiesības uz cita tiesību objekta publiskošanu” ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tajā skaitā savu darbu publiskošanu tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā.

2. Dalībvalstis paredz ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt publiskošanu, izmantojot vai neizmantojot vadus, tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā:

[..]

d) raidorganizācijām – attiecībā uz šo organizāciju raidījumu fiksēšanu neatkarīgi no tā, vai raidījumus translē pa vadiem vai bez tiem, to skaitā pa kabeļiem vai ar satelīta palīdzību.

[..]”

6 Atbilstoši minētās direktīvas 5. pantam “Izņēmumi un ierobežojumi”:

“1. Direktīvas 2. pantā minētajai pagaidu reproducēšanai, kas ir īslaicīga vai papildu reproducēšana un kas ir tehnoloģiska procesa neatņemama un būtiska daļa, un kuras vienīgais mērķis ir atļaut:

a) starpnieka veiktu pārsūtīšanu tīklā starp trešām personām;

vai

b) likumīgu izmantošanu

attiecībā uz darbu vai citu tiesību objektu, un kam nav patstāvīgas ekonomiskas nozīmes, 2. pantā paredzētās reproducēšanas tiesības nepiemēro.

2. Dalībvalstis var paredzēt izņēmumus vai ierobežojumus 2. pantā minētajām reproducēšanas tiesībām šādos gadījumos:

[..]

b) reproducēšana uz jebkura materiāla, ko personiskai lietošanai veic privātpersona ar mērķi, kurš ne netieši, ne tieši nav komerciāls, ar nosacījumu, ka tiesību subjekti saņem taisnīgu atlīdzību, kurā ņemta vērā 6. pantā minēto tehnoloģisko pasākumu piemērošana vai nepiemērošana attiecīgajam darbam vai tiesību objektam;

[..].

5. Šī panta 1., 2., 3. un 4. punktā paredzētos izņēmumus un ierobežojumus piemēro tikai dažos īpašos gadījumos, kas nav pretrunā ar darba vai cita tiesību objekta parasto izmantošanu un nepamatoti neskar tiesību subjekta likumīgās intereses.”

Austrijas tiesības

- 7 1936. gada 9. aprīļa *Urheberrechtsgesetz* (Autortiesību likums; *BGBL*. 111/1936), redakcijā, kas piemērojama pamatlietai (turpmāk tekstā – “*UrhG*”), 15. pantā ir noteikts:

“Autoram ir ekskluzīvas tiesības uz laiku vai pastāvīgi reproducēt darbu neatkarīgi no izmantotā procesa un reproducētā daudzuma.”

- 8 *UrhG* 17. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Autoram ir ekskluzīvas tiesības izplatīt darbu, izmantojot apraidi vai līdzīgā veidā.”

- 9 Atbilstoši *UrhG* 18.a panta 1. punktam:

“Autoram ir ekskluzīvas tiesības publiskot darbu, izmantojot vai neizmantojot vadus tā, lai katrs tam varētu piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā.”

- 10 *UrhG* 42. pantā ir paredzēts:

“[..]

(4) Jebkura fiziska persona var reproducēt darbu uz citiem datu nesējiem, kas nav minēti 1. punktā, personiskai lietošanai ar mērķi, kurš ne tieši, ne netieši nav komerciāls.

(5) Ievērojot 6. un 7. punktu, reproducēšana nenotiek personiskai vai privātai lietošanai, ja tā tiek veikta, lai darbu darītu pieejamu sabiedrībai, izmantojot reproducēto eksemplāru, vai ja šim nolūkam izmantotais formāts ir radīts vai darīts pieejams sabiedrībai acīmredzami nelikumīgi. Personiskai vai privātai lietošanai izgatavotos eksemplārus nedrīkst izmantot, lai darbu darītu pieejamu sabiedrībai.

[..]”

- 11 *UrhG* 76.a pantā ir noteikts:

“(1) Ikvienam, kas, izmantojot apraidi vai līdzīgā veidā, pārraida skaņas vai attēlus (raidorganizācija 17. panta izpratnē), ievērojot tiesību aktos noteiktos ierobežojumus, ir ekskluzīvas tiesības vienlaikus pārraidīt raidījumu ar cita raidītāja starpniecību un izmantot raidījumu izziņošanai sabiedrībai 18. panta 3. punkta izpratnē vietās, kas sabiedrībai pieejamas par ieejas maksu; raidorganizācijai ir arī ekskluzīvas tiesības fiksēt pārraidi uz attēla vai skaņas nesēja (it īpaši arī fotoattēla veidā), reproducēt, izplatīt un izmantot to, lai to darītu pieejamu sabiedrībai. Ar reproducēšanu saprot arī izziņošanas, kas veikta ar attēla vai skaņas datu nesēja starpniecību, izmantošanu, lai pārraidītu to uz citu datu nesēju.

(2) Attēla vai skaņas datu nesējus, kas reproducēti vai pārraidīti, neievērojot 1. punktu, nedrīkst izmantot raidīšanai vai izziņošanai sabiedrībai.

(3) Jebkura fiziska persona personiskai lietošanai ar mērķi, kurš ne tieši, ne netieši nav komerciāls, var fiksēt raidījumu attēla vai skaņas nesējā un reproducēt to vairākos eksemplāros [..].”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 12 Atbilstoši Austrijas tiesībām dibinātā sabiedrība *Ocilion* komercklientiem, kuri var būt tīkla operatori, piemēram, mobilo sakaru vai elektroenerģijas tīkla operatori, vai arī tādu uzņēmumu kā viesnīcas vai stadioni pārvaldnieki (turpmāk tekstā – “tīkla operatori”), piedāvā *IPTV* pakalpojumu, kuram piekļūt var tikai tīkla galalietotāji, kas ir fiziskas personas, tīkla operatoru klienti. Šis pakalpojums, kas it īpaši attiecas uz televīzijas raidījumiem, uz kuriem *Seven.One* u.c. pieder retranslācijas tiesības, izpaužas vai nu kā lokāls risinājums, ar kuru *Ocilion* tīkla operatoriem nodrošina nepieciešamo aparatūru, kā arī programmatūru, ko pārvalda šie operatori, bet attiecībā uz kuriem tehnisko palīdzību nodrošina *Ocilion*, vai arī kā mākoņdatošanas (*cloud*) risinājums, ko tieši pārvalda *Ocilion*.
- 13 Minētais *Ocilion* pakalpojums ļauj ne tikai vienlaikus retranslēt *Seven.One* u.c. televīzijas raidījumus, bet arī piedāvā iespēju skatīties šos raidījumus ar laika nobīdi, izmantojot tiešsaistes videoierakstītāju. Tas ļauj ne tikai tūlītēji ierakstīt konkrētu raidījumu, bet arī ierakstīt visus galalietotāja, tīkla operatora klienta, izvēlētos raidījumus, ļaujot skatīties ar laika nobīdi līdz pat septiņām dienām pēc attiecīgo raidījumu sākotnējās pārraides.
- 14 Neatkarīgi no tā, vai runa ir par lokālo vai mākoņdatošanas risinājumu, iniciatīvu par jebkuru ierakstu praksē uzņemas galalietotājs, kurš pats aktivizē tiešsaistes ierakstīšanas funkcijas un izvēlas ierakstāmo saturu. Tiklīdz pirmais lietotājs ir izvēlējis raidījumu, ieraksts tiek darīts pieejams jebkuram citam lietotājam, kas vēlas skatīties ierakstīto saturu. Deduplikācijas process šajā darbībā ļauj izvairīties no vairāku kopiju izgatavošanas klientiem, kuri ir ieprogrammējuši savstarpēji sakrītošus ierakstus, un piekļūt ierakstītajam saturam var ar piešķirto atsaucenes numuru, ko *Ocilion* paziņo katram lietotājam.
- 15 Starp *Ocilion* un tīklu operatoriem noslēgtajos pamatlīgumos attiecībā uz lokālo risinājumu ir noteikts, ka operatoriem, izmantojot savus līdzekļus, jānodrošina, ka tiem un to klientiem ir pietiekamas tiesības uz visu saturu, ko tie dara pieejamu.
- 16 Tā kā *Seven.One* u.c. nav devuši piekrišanu savu televīzijas raidījumu izziņošanai, izmantojot *Ocilion* piedāvāto pakalpojumu, *Seven.One* u.c. uzskata, ka šis pakalpojums ir neatļauta satura, uz kuru tām ir ekskluzīvas tiesības, retranslēšana. Turklāt tās apgalvo, ka tiešsaistes ierakstītāja darbības veids neļauj uzskatīt, ka no minētā izrietošā deduplikācija ietilpst tā dēvētajā “privātās kopēšanas” izņēmumā *UrhG* 42. panta 4. punkta, kā arī 76.a panta 3. punkta izpratnē.
- 17 Šādos apstākļos *Seven.One* u.c. iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, lai aizliegtu *Ocilion* darīt pieejamu saviem klientiem raidījumu saturu vai trešām personām reproducēt vai likt reproducēt šādus raidījumus bez *Seven.One* u.c. piekrišanas.
- 18 Tā kā šis lūgums pirmajā instancē būtībā tika apmierināts un apelācijas instancē tika apstiprināts, *Ocilion* vērsās iesniedzējtiesā *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa, Austrija) ar kasācijas sūdzību.

- 19 Šī tiesa, pirmkārt, norāda, ka tai ir jākonstatē, vai uz raidījumu satura reproducēšanu, kas veikta ar tiešsaistes videoierakstītāju, ir attiecināms tā dēvētais “privātās kopēšanas” izņēmuma režīms gan attiecībā uz lokālo risinājumu, gan saistībā ar mākoņdatošanu.
- 20 Šajā ziņā tā uzskata, ka noteicošais ir jautājums par to, kurš ir atbildīgs par satura kopiju, kas iegūta *Ocilion* nodrošinātajā deduplikācijas procesā. Tādējādi, ja pēdējai minētajai ir pilnvaras attiecībā uz ierakstīšanas un tiešsaistes videoierakstītāja organizēšanas darbību, tā būtu atbildīga par satura deduplikāciju un tā dēvētā “privātās kopēšanas” izņēmuma režīma piemērošana uz to neattiektos. Turpretī, ja *Ocilion* vienīgi uzglabā fizisku personu izgatavotās kopijas, nepiedāvājot satura nodrošināšanas pakalpojumu, nekas neliedzot uzskatīt, ka šāda reproducēšana ietilpst “privātās kopēšanas” jēdzienā.
- 21 Iesniedzējtiesa šajā ziņā atsaucas uz 2017. gada 29. novembra spriedumu *VCAST* (C-265/16, EU:C:2017:913), ciktāl tajā ir precizēts – apstāklim, ka attiecīgās personas pašas rīcībā ir reproducēšanas iekārtas, ierīces vai datu nesēji, lai izgatavotu privātu kopiju, nav nekādas ietekmes uz šīs kopijas nelikumīgo raksturu. Tomēr, ņemot vērā *Ocilion* sniegtā pakalpojuma īpatnības un it īpaši to, ka šis pakalpojums ievērojami pārsniegtu uzglabāšanas vietas pakalpojuma sniedzēja pakalpojumu, tā šaubās par šāda risinājuma nozīmīgumu pamatlietā. Tādējādi šī tiesa uzskata, ka Direktīvas 2001/29 apiešanas novēršanā formālam jautājumam – lai noteiktu, vai tā ir privāta kopēšana, – par to, kurš ir ierosinājis kopēšanas darbības veikšanu, nav nozīmes.
- 22 Otrkārt, iesniedzējtiesa jautā, vai *Ocilion* piedāvātais lokālais pakalpojums ir aizsargāta raidījumu satura izziņošana sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, par ko šis uzņēmums būtu jāsauc pie atbildības.
- 23 Šajā ziņā tā norāda, pirmām kārtām, ka no Tiesas judikatūras skaidri neizriet, vai šīs normas piemērošanas jomā ietilpst darbības, kuras tikai atvieglo trešo personu veiktu translēšanu, bet kuras nevar nosaukt par translēšanu. Otrām kārtām, tā uzskata, ka ir jāprecizē judikatūra, kas izriet no 2017. gada 14. jūnija sprieduma *Stichting Brein* (C-610/15, EU:C:2017:456), attiecībā uz jēdzienu “būtiska loma”, kas šajā gadījumā ir pakalpojumu sniedzējam, lai uzskatītu, ka tas veic “izziņošanas sabiedrībai” darbību minētās tiesību normas izpratnē.
- 24 Šādos apstākļos *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai ar Savienības tiesībām ir saderīga valsts tiesību norma, kurā, pamatojoties uz Direktīvas [2001/29] 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ir atļauts izmantot [komercpakalpojumu sniedzēja nodrošinātu] videoierakstītāju, kas
- a) tehniski izmantotā [...] deduplikācijas procesa dēļ ne pēc katras lietotāja uzsāktas ierakstīšanas izveido ieprogrammētā raidījuma satura autonomu kopiju, bet gan, ja attiecīgais saturs jau ir saglabāts pēc cita lietotāja iniciatīvas, kurš pirmais ir veicis ierakstīšanu, vienkārši – lai izvairītos no liekiem datiem – izveido atsauci, kas nākamajam lietotājam ļauj piekļūt jau saglabātajam saturam;
- b) kam ir atkārtotas atskaņošanas (*replay*) funkcija, ar kuru visu izvēlēto kanālu visa televīzijas programma tiek ierakstīta visu diennakti un septiņas dienas ir pieejama atskaņošanai, ja lietotājs [vienreiz] tiešsaistes videoierakstītāja izvēlnē pie attiecīgajiem kanāliem ar klikšķi uz lodziņa veic attiecīgu izvēli; un

- c) kas lietotājam (vai nu pakalpojumu sniedzēja mākoņa (*cloud*) pakalpojumā integrētā veidā, vai pakalpojumu sniedzēja nodrošināta lokāla (*on premises*) IPTV kompleksa risinājuma ietvaros) ļauj arī piekļūt aizsargātam raidījumu saturam bez tiesību subjektu piekrišanas?
- 2) Vai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā minētais jēdziens “izziņošana sabiedrībai” ir jāinterpretē tādējādi, ka to veic (lokāla) IPTV kompleksā risinājuma [komercpakalpojumu sniedzējs], kurš tā ietvaros papildus programmatūrai un aparatūrai, lai internetā varētu uztvert televīzijas programmas, nodrošina arī tehnisko atbalstu un pastāvīgi pielāgo pakalpojumu, bet pakalpojuma darbība pilnībā notiek klienta infrastruktūrā, ja pakalpojums lietotājam ļauj piekļūt ne tikai raidījumu saturam, kura lietošanu tiešsaistē ir atļāvuši attiecīgie tiesību subjekti, bet arī tādā aizsargātam saturam, uz kuru attiecīgās tiesības nav iegūtas, un pakalpojumu sniedzējs
- a) var ietekmēt, kādas televīzijas programmas galalietotāji var uztvert, izmantojot pakalpojumu,
- b) zina, ka tā pakalpojums ļauj uztvert arī aizsargātu raidījumu saturu bez tiesību īpašnieku piekrišanas, tomēr
- c) nereklamē šo iespēju nelikumīgi izmantot savu pakalpojumu un tādējādi būtiski nestimulē tā iegādi, bet gluži pretēji – līguma noslēgšanas brīdī informē savus klientus, ka viņu pašu ziņā ir parūpēties par tiesību piešķiršanu, un
- d) ar savu darbību nerada īpašu piekļuvi raidījumu saturam, kuru bez tā iesaistīšanās nevarētu uztvert vai tas būtu grūti izdarāms?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 25) Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2001/29 2. pants un 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par izņēmumu no autoru un raidorganizāciju ekskluzīvajām tiesībām atļaut vai aizliegt aizsargātu darbu reproducēšanu var uzskatīt pakalpojumu, ko televīzijas raidījumu retranslācijas tiešsaistē pakalpojuma operators piedāvā komerc klientiem un kas ļauj, izmantojot mākoņdatošanas risinājumu vai lokāli pieejamu serveri, pēc pakalpojuma galalietotāju iniciatīvas šos raidījumus nepārtraukti vai atlasīti ierakstīt, ja kopiju, ko izgatavojis pirmais lietotājs, kurš izvēlējies raidījumu, operators dara pieejamu nenoteiktam skaitam lietotāju, kuri vēlas noskatīties to pašu saturu.
- 26) Vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksta ierastā nozīme ikdienas valodā, bet arī konteksts un šo normu ietverošā tiesiskā regulējuma mērķi (spriedums, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Datenschutzbehörde* un *CRIF*, C-487/21, EU:C:2023:369, 19. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 27) Pirmkārt, iesākumā jānorāda, ka saskaņā ar Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta dalībvalstis var paredzēt izņēmumus vai ierobežojumus šīs direktīvas 2. pantā noteiktajām ekskluzīvajām reproducēšanas tiesībām attiecībā uz “reproducēšan[u] uz jebkura materiāla, ko personiskai lietošanai veic privātpersona ar mērķi, kurš ne netieši, ne tieši nav komerciāls, ar nosacījumu, ka tiesību subjekti saņem taisnīgu atlīdzību”.
- 28) Visupirms attiecībā uz to, vai tāds pakalpojums kā pamatlietā aplūkotais ir “reproducēšana” minētās direktīvas 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, Tiesa ir nospriedusi, ka šis jēdziens jāsaprot plašā nozīmē, ņemot vērā gan šīs direktīvas 21. apsvērumā pausto prasību, ka

darbībām, uz kurām attiecas reproducēšanas tiesības, ir jāsniedz plaša definīcija, lai nodrošinātu juridisko noteiktību iekšējā tirgū, gan minētās direktīvas 2. panta formulējumu, kurā reproducēšanas kvalificēšanai minēti tādi apzīmējumi kā “tieša vai netieša”, “īslaicīga vai pastāvīga”, “ar jebkādiem līdzekļiem un jebkādā formā”. Turklāt šādu darbību, uz kurām attiecas reproducēšanas tiesības, aizsardzības apjoms izriet arī no paša minētās direktīvas galvenā mērķa, proti, ieviest augstu aizsardzības līmeni, tostarp autoriem (spriedums, 2022. gada 24. marts, *Austro-Mechana*, C-433/20, EU:C:2022:217, 16. punkts).

- 29 Turpinājumā, runājot konkrētāk par vārdkopu “reproducēšana uz jebkura materiāla”, kas iekļauta šīs direktīvas 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā, Tiesa ir nospriedusi, ka tā attiecas uz tādu darbu, kas aizsargāti ar autortiesībām, rezerves kopiju izgatavošanu privātām vajadzībām serverī, kurā mākoņdatošanas pakalpojuma sniedzējs nodod lietotāja rīcībā glabāšanas telpu (spriedums, 2022. gada 24. marts, *Austro-Mechana*, C-433/20, EU:C:2022:217, 33. punkts).
- 30 Proti, lai varētu atsaukties uz minētās direktīvas 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu, nav nepieciešams, lai attiecīgajām fiziskajām personām piederētu reproducēšanas iekārtas, ierīces vai datu nesēji. Tiem trešās personas var arī sniegt reproducēšanas pakalpojumu, kas ir obligāts faktiskais nosacījums, lai šīs fiziskās personas varētu iegūt kopijas privātai lietošanai (spriedums, 2017. gada 29. novembris, *VCAST*, C-265/16, EU:C:2017:913, 35. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 31 Visbeidzot jāuzsver, ka šī tiesību norma, kā izriet no Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta formulējuma, kas izklāstīts šī sprieduma 27. punktā, ir piemērojama vienīgi tad, ja fiziska persona reproducēšanu veic ne tikai personiskai lietošanai, bet arī ar mērķi, kurš ne tieši, ne netieši nav komerciāls.
- 32 Otrkārt, jāatgādina, ka attiecībā tostarp uz Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punktā paredzētajiem izņēmumiem un ierobežojumiem šīs direktīvas 5. panta 5. punktā, lasot to kopsakarā ar 44. apsvērumu, ir paredzēts, ka šos izņēmumus un ierobežojumus piemēro tikai dažos īpašos gadījumos, kas nav pretrunā darba vai cita tiesību objekta parastajai izmantošanai un nepamatoti neskar tiesību subjekta likumīgās intereses.
- 33 Šajā ziņā, treškārt, Tiesa ir precizējusi, ka, tā kā Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punktā paredzētie izņēmumi un ierobežojumi paši ietver tiesības par labu darbu vai citu aizsargāto tiesību objektu lietotājiem, šī tiesību norma palīdz nodrošināt taisnīgu līdzsvaru starp tiesību subjektu tiesībām un interesēm, kas pašas ir interpretējamās plaši, no vienas puses, un šo lietotāju tiesībām un interesēm, no otras puses (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 29. jūlijs, *Spiegel Online*, C-516/17, EU:C:2019:625, 54. punkts).
- 34 Proti, kā izriet no Direktīvas 2001/29 31. apsvēruma, šāda taisnīga līdzsvara saglabāšana tieši ir ar šo direktīvu veiktās saskaņošanas mērķis (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 22. jūnijs, *YouTube* un *Cyando*, C-682/18 un C-683/18, EU:C:2021:503, 64. punkts).
- 35 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jānosaka, vai uz tādu pakalpojumu, kādu piedāvā *Ocilion*, var attiekties Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais tā dēvētais “privātās kopēšanas” izņēmums.

- 36 Vispirms no lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu izklāstītā valsts tiesiskā regulējuma izriet, ka Austrijas Republika ir izmantojusi tai Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā atzīto iespēju, *UrhG* 42. panta 4. punktā un 76.a panta 3. punktā paredzēdama, ka ikviena fiziska persona var reproducēt darbu vai fiksēt raidījumu uz datu nesējiem personiskai lietošanai ar mērķi, kurš ne tieši, ne netieši nav komerciāls.
- 37 Šajā ziņā no 2017. gada 29. novembra sprieduma *VCAST* (C-265/16, EU:C:2017:913) izriet, ka Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru komersantam, izmantojot informācijas tehnoloģiju sistēmu, ir ļauts sniegt privātpersonām pakalpojumu, kura ietvaros mākoņdatošanas platformā ar attālo videoierakstu tiek izgatavotas ar autortiesībām aizsargātu darbu kopijas privātai lietošanai, komersantam aktīvi iesaistoties ierakstīšanā, ja nav tiesību īpašnieka piekrišanas.
- 38 Tomēr iesniedzējtiesa jautā, vai šī judikatūra ir attiecināma uz tādu pakalpojumu, kādu sniedz *Ocilion*.
- 39 Pamatlietā nav strīda par to, ka *Ocilion* ir sabiedrība, kas savus pakalpojumus sniedz, veidama komercdarbību. Tāpēc, ņemot vērā, ka juridiskām personām minētajā 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais izņēmums katrā ziņā nav piemērojams (spriedums, 2016. gada 9. jūnijs, *EGEDA* u.c., C-470/14, EU:C:2016:418, 30. punkts), nevar uzskatīt, ka kopiju, uz kuru attiecas šis izņēmums, izgatavo minētais uzņēmums.
- 40 *Ocilion* tomēr apgalvo, ka tās piedāvātais pakalpojums ietver vienīgi tāda instrumenta nodrošināšanu, kas katram galalietotājam pēc viņa iniciatīvas un atkarībā no programmēšanas, ko tas veic pats, ļauj ar laika nobīdi skatīties televīzijas raidījumus, zinot, ka tad, ja saturu ir izvēlējies pirmais galalietotājs, no tā izrietošais ieraksts, izmantojot atsauces numuru, tiek nodrošināts citiem galalietotājiem, kuri vēlas skatīties to pašu saturu. Šis uzņēmums no minētā secina, ka tādējādi radušos televīzijas programmu reproducēšanu katrs galalietotājs veic privātiem mērķiem un ka, ņemot vērā izmantoto deduplikācijas metodi, nepastāv nepamatots ekskluzīvo tiesību īpašnieku likumīgo interešu apdraudējums.
- 41 Tālab jānosaka, vai Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz televīzijas raidījumu deduplikāciju, ko izraisa tāds pakalpojums, kādu piedāvā *Ocilion*, var attiekties tā dēvētais “privātās kopēšanas” izņēmums.
- 42 Pirmkārt, kā ģenerāladvokāts norādījis secinājumā 36.–38. punktā, tādu pakalpojumu kā *Ocilion* piedāvāto raksturo tā dubultā funkcionalitāte. Proti, tas balstās uz *IPTV* risinājumu televīzijas raidījumu sinhronai retranslācijai, ko papildina šo raidījumu ierakstīšanas tiešsaistē instruments. Tā kā ierakstīšana tiešsaistē attiecas uz raidījumiem, kas tiek retranslēti *IPTV* risinājumā, šis pakalpojums nav autonomš, bet pavisam noteikti ir atkarīgs no sinhronas retranslācijas pakalpojuma, ko šis risinājums nodrošina.
- 43 Turklāt iespēja ierakstīt retranslētos televīzijas raidījumus ir tāda pakalpojuma kā pamatlietā aplūkotā pievienotā vērtība, jo tā ļauj piekļūt attiecīgajam saturam ar nosacījumiem, kas atšķiras no tiem, ar kādiem notiek sinhrona retranslācija.
- 44 Otrkārt, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka *Ocilion* piedāvātā pakalpojuma pamatā ir tehnoloģija, kas kopiju, kuru pirmais lietotājs ir izgatavojis, izmantojot šī pakalpojumu sniedzēja piedāvātos līdzekļus, nodod to galalietotāju rīcībā, kuri vēlas skatīties šo saturu. Šādos

apstākļos, protams, galalietotājs pats programmē ierakstīšanu, taču šādi izgatavotas kopijas ierakstīšanas un nodrošināšanas pakalpojums nebalstās tikai uz pakalpojumu sniedzēja sniegtajiem līdzekļiem, bet, kā izriet no iepriekšējā punkta, tas ir pats svarīgākais sniegtajā piedāvājumā.

- 45 Šajā ziņā pamatlietā aplūkotā deduplikācijas metode tiek izmantota kopijas izgatavošanai, kas nebūt nav tikai pirmā lietotāja rīcībā, bet ir paredzēta, lai ar pakalpojuma sniedzēja piedāvātās sistēmas starpniecību būtu pieejama nenoteiktam skaitam galalietotāju, kuri paši ir to sistēmas operatoru klienti, kuriem minētais pakalpojumu sniedzējs dara pieejamu šo metodi.
- 46 Šādos apstākļos – neskarot pārbaudi, kas jāveic iesniedzējtiesai, – jākonstatē, ka uz tādu pakalpojumu, ko piedāvā *Ocilion* un kas ļauj piekļūt aizsargāta darba reprodukcijai nenoteiktam skaitam labuma guvēju komerciālos nolūkos, neattiecas Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais tā dēvētais “privātās kopēšanas” izņēmums.
- 47 Treškārt, un kā ģenerālvokāts uzsvēris secinājumu 42. punktā, šo konstatējumu nevar atspēkot nepieciešamība ievērot tehnoloģiskās neitralitātes principu, saskaņā ar kuru likumā personu tiesības un pienākumi ir jānosaka vispārīgi, lai nedotu priekšroku kādas tehnoloģijas izmantošanai, kaitējot kādai citai tehnoloģijai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 24. marts, *Austro-Mechana*, C-433/20, EU:C:2022:217, 27. punkts).
- 48 Šajā ziņā Tiesa ir uzsvērusi, ka Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētajam izņēmumam ir jāpadara iespējama un jānodrošina jauno tehnoloģiju attīstība un darbība, kā arī jāsauglabā taisnīgs līdzsvars starp tiesību subjektu un aizsargāto darbu lietotāju, kuri vēlas izmantot šīs jaunās tehnoloģijas, tiesībām un interesēm (spriedums, 2022. gada 24. marts, *Austro-Mechana*, C-433/20, EU:C:2022:217, 26. un 27. punkts).
- 49 Taču, lai gan ir atzīts, ka tehnoloģiju neitralitātes princips prasa, lai Savienības tiesību normu interpretācija neierobežotu inovāciju un tehnikas progresu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 15. aprīlis, *Eutelsat*, C-515/19, EU:C:2021:273, 48. punkts), tomēr šī sprieduma 46. punktā konstatētais nav atkarīgs no reproducēšanas metodes, kas izmantota šajā pamatlietā aplūkotajā pakalpojumā, bet gan izriet no apstākļa, ka tīkla operatoru lietotā sistēma nodrošina piekļuvi ierakstītajiem raidījumiem nenoteiktam skaitam personu komerciālos nolūkos, un šāda piekļuve var radīt nepamatotu tiesību īpašnieku likumīgo interešu apdraudējumu, tādējādi tā dēvētā “privātās kopēšanas” izņēmuma piemērošana attiecībā uz šādu pakalpojumu apdraudētu mērķi saglabāt taisnīgu līdzsvaru starp autortiesību īpašnieku un šo lietotāju interesēm.
- 50 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2001/29 2. pants un 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par izņēmumu no autoru un raidorganizāciju ekskluzīvajām tiesībām atļaut vai aizliegt aizsargātu darbu reproducēšanu nevar uzskatīt pakalpojumu, ko televīzijas raidījumu retranslācijas tiešsaistē pakalpojuma operators piedāvā komerc klientiem un kas ļauj, izmantojot mākoņdatošanas risinājumu vai balstoties uz lokāli nodrošinātu nepieciešamo aparatūru, kā arī programmatūru, pēc pakalpojuma galalietotāju iniciatīvas šos raidījumus nepārtraukti vai atlasīti ierakstīt, ja kopiju, ko izgatavojis pirmais lietotājs, kurš izvēlējies raidījumu, operators dara pieejamu nenoteiktam skaitam lietotāju, kuri vēlas noskatīties to pašu saturu.

Par otro jautājumu

51. Uz dodot otro jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par “izziņošanu sabiedrībai” šīs tiesību normas izpratnē ir uzskatāma tāda tiešsaistes videoieraksta publiskošana un uzturēšana, kas dod piekļuvi aizsargātam saturam, ja pakalpojuma sniedzējam ir noteikta ietekme uz tā satura izvēli, kuram lietotājs var piekļūt, ka pēdējam minētajam ir piekļuve šim saturam bez pakalpojumu sniedzēja iejaukšanās un ka pakalpojumu sniedzējs, zinādams, ka tā pakalpojumu var izmantot, lai piekļūtu aizsargātu raidījumu saturam bez autoru piekrišanas, nereklamē šo sava pakalpojuma aspektu.
52. Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu sabiedrībai, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tostarp savu darbu publiskošanu tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlēta laikā.
53. Kā Tiesa ir vairākkārt nospriedusi, saskaņā ar šo tiesību normu autoriem ir piešķirtas preventīva rakstura tiesības, kuras tiem ļauj aizliegt jebkādu izziņošanu sabiedrībai, ko varbūtējie galalietotāji vai komerc klienti varētu būt iecerējuši veikt (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 20. aprīlis, *Blue Air Aviation*, C-775/21 un C-826/21, EU:C:2023:307, 44. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
54. Tā kā Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā jēdziens “izziņošana sabiedrībai” nav definēts, tā nozīme un tvērums ir nosakāms, ņemot vērā šīs direktīvas mērķus un kontekstu, kādā iekļaujas šī tiesību norma (spriedums, 2023. gada 20. aprīlis, *Blue Air Aviation*, C-775/21 un C-826/21, EU:C:2023:307, 45. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
55. Tiesa šajā ziņā ir atgādinājusi, ka šis jēdziens, kā uzsvērts Direktīvas 2001/29 23. apsvērumā, ir jāsaprot plašā nozīmē – kā tāds, kas attiecas uz visu veidu izziņošanu sabiedrībai, kura nav klāt vietā, kur notikusi sākotnējā izziņošana, un tādējādi uz darba visu veidu raidīšanu vai atkārtotu raidīšanu sabiedrībai, izmantojot vai neizmantojot vadus, tostarp raidīšanu ēterā. No šīs direktīvas 4., 9. un 10. apsvēruma izriet, ka tās galvenais mērķis ir ieviest augstu autoru aizsardzības līmeni, kas tiem ļautu saņemt atbilstīgu atlīdzību par savu darbu izmantošanu, tostarp izziņošanas sabiedrībai gadījumā (spriedums, 2023. gada 20. aprīlis, *Blue Air Aviation*, C-775/21 un C-826/21, EU:C:2023:307, 46. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
56. It īpaši, kā Tiesa jau ir atkārtoti spriedusi, jēdziens “izziņošana sabiedrībai” minētā 3. panta 1. punkta izpratnē apvieno divus kumulatīvus elementus, proti, darba izziņošanas darbību, kā arī tā izziņošanu sabiedrībai, un prasa individualizētu vērtējumu (spriedums, 2023. gada 20. aprīlis, *Blue Air Aviation*, C-775/21 un C-826/21, EU:C:2023:307, 47. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
57. Jāuzsver, ka jēdziens “izziņošana” ietver jebkādu aizsargāto darbu pārraidīšanu neatkarīgi no izmantotā paņēmiena vai tehniskā procesa (spriedums, 2017. gada 29. novembris, *VCAST*, C-265/16, EU:C:2017:913, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).
58. Turklāt, lai veiktu šī sprieduma 56. punktā atgādināto individualizēto vērtējumu, ir jāņem vērā vairāki papildu kritēriji, kas nav autonomi un ir savstarpēji saistīti. Tā kā šie kritēriji dažādās konkrētās situācijās var pastāvēt ar ļoti mainīgu intensitāti, tie jāpiemēro gan individuāli, gan savstarpējā mijiedarbībā (spriedums, 2023. gada 20. aprīlis, *Blue Air Aviation*, C-775/21 un C-826/21, EU:C:2023:307, 48. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 59 Kā vienu no šiem kritērijiem Tiesa ir uzsvērusi būtisko lomu, kāda ir pakalpojumu sniedzējam, un tā iesaistīšanās apzināto raksturu. Proti, pakalpojuma sniedzējs veic izziņošanu, ja, pilnībā apzinoties savas rīcības sekas, tas iesaistās, lai saviem klientiem dotu piekļuvi aizsargātam darbam, it īpaši tad, ja bez šādas iesaistīšanās tā klienti principā nevarētu uztvert pārraidīto darbu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 20. aprīlis, *Blue Air Aviation*, C-775/21 un C-826/21, EU:C:2023:307, 49. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 60 Savukārt Direktīvas 2001/29 27. apsvērumā ir precizēts, ka “tikai materiālo iespēju nodrošināšana, dodot iespēju veikt izziņošanu vai to veicot, pati neveido izziņošanu šīs direktīvas nozīmē”.
- 61 Šajā gadījumā, kā minēts šī sprieduma 12. punktā, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka *Ocilion*, izmantojot lokālu risinājumu, nodrošina tīkla operatoriem nepieciešamo aparatūru un programmatūru, tāpat arī tehnisko palīdzību, lai nodrošinātu tās uzturēšanu.
- 62 Ģenerālvokāts secinājumu 68.–70. punktā ir norādījis, ka, nepastāvot nekādai saiknei starp nepieciešamās aparatūras, kā arī programmatūras piegādātāju un galalietotājiem, tādu pakalpojumu kā pamatlietā aplūkoto nevar uzskatīt par *Ocilion* īstenotu izziņošanu Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.
- 63 Proti, pirmkārt, tāds pakalpojumu sniedzējs kā *Ocilion* nesniedz galalietotājiem piekļuvi aizsargātam darbam. Ir taisnība, ka tas tīkla operatoriem nodrošina šajā ziņā nepieciešamo aparatūru, kā arī programmatūru, taču vienīgie, kas galalietotājiem piešķir piekļuvi aizsargātiem darbiem, ir tīkla operatori.
- 64 Otrkārt, ciktāl tieši tīkla operatori nodrošina galalietotājiem piekļuvi aizsargātiem darbiem atbilstoši kārtībai, par kuru tie iepriekš savstarpēji vienojušies, pakalpojuma sniedzējam, kurš tīkla operatoriem nodrošina nepieciešamo aparatūru, kā arī programmatūru, lai sniegtu piekļuvi šiem darbiem, nav “būtiskas lomas” judikatūras, kas izriet no šī sprieduma 59. punktā minētā sprieduma, izpratnē, tālab to nevar uzskatīt par izziņošanu Direktīvas 2001/29 izpratnē. Proti, ja šīs aparatūras, kā arī programmatūras izmantošana saistībā ar lokālo risinājumu ir nepieciešama, lai galalietotāji ar laika nobīdi varētu skatīties televīzijas raidījumus, no norādēm Tiesai iesniegtajos lietas materiālos neizriet, ka pakalpojuma sniedzējs, kurš nodrošina šo aparatūru, kā arī programmatūru, iesaistītos, lai galalietotājiem sniegtu piekļuvi šiem aizsargātajiem darbiem.
- 65 Šajā kontekstā fakts, ka šis pakalpojumu sniedzējs, iespējams, zināja, ka tā pakalpojumu var izmantot, lai piekļūtu aizsargātu raidījumu saturam bez autoru piekrišanas, pats par sevi nav pietiekams, lai uzskatītu, ka tas veic izziņošanu Direktīvas 2001/29 3. panta izpratnē.
- 66 Turklāt no iesniedzējtiesas nolēmuma neizriet, ka *Ocilion* piedāvātā tehniskā palīdzība būtu kas vairāk par piegādātās nepieciešamās aparatūras, kā arī programmatūras uzturēšanu un pielāgošanu un ļautu šim pakalpojumu sniedzējam ietekmēt to televīzijas raidījumu izvēli, kurus galalietotājs var skatīties ar laika nobīdi.
- 67 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka “izziņošana sabiedrībai” šīs tiesību normas izpratnē nav nepieciešamās aparatūras, kā arī programmatūras piegāde – tostarp tehniskās palīdzības nodrošināšana –, ko savam komerc klientam veic tiešsaistes televīzijas raidījumu retranslācijas operators un kas savukārt ļauj šim klientam saviem paša klientiem sniegt piekļuvi tiešsaistes televīzijas raidījumu ierakstam, pat ja tam ir zināms, ka tā pakalpojumu var izmantot, lai piekļūtu aizsargātu raidījumu saturam bez autoru piekrišanas.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 68 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 2. pants un 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

par izņēmumu no autoru un raidorganizāciju ekskluzīvajām tiesībām atļaut vai aizliegt aizsargātu darbu reproducēšanu nevar uzskatīt pakalpojumu, ko televīzijas raidījumu retranslācijas tiešsaistē pakalpojuma operators piedāvā komerc klientiem un kas ļauj, izmantojot mākoņdatošanas risinājumu vai balstoties uz lokāli nodrošinātu nepieciešamo aparatūru, kā arī programmatūru, pēc pakalpojuma galalietotāju iniciatīvas šos raidījumus nepārtraukti vai atlasīti ierakstīt, ja kopiju, ko izgatavojis pirmais lietotājs, kurš izvēlējis raidījumu, operators dara pieejamu nenoteiktam skaitam lietotāju, kuri vēlas noskatīties to pašu saturu.

- 2) Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

“izziņošana sabiedrībai” šīs tiesību normas izpratnē nav nepieciešamās aparatūras, kā arī programmatūras piegāde – tostarp tehniskās palīdzības nodrošināšana –, ko savam komerc klientam veic tiešsaistes televīzijas raidījumu retranslācijas operators un kas savukārt ļauj šim klientam saviem paša klientiem sniegt piekļuvi tiešsaistes televīzijas raidījumu ierakstam, pat ja tam ir zināms, ka tā pakalpojumu var izmantot, lai piekļūtu aizsargātu raidījumu saturam bez autoru piekrišanas.

[Paraksti]